

DURSUN ALİ AKINET'İN BAZI ŞİİRLERİNDE ORDU İLİ VE YÖRESİNE AİT YÖRESEL SÖZCÜK KULLANIMLARI

ÖZET

Dil insan topluluklarının millet olma bilincini kazanması ve aynı değerleri paylaşmasında en önemli kaidelerdendir. Dil hem insanların bir toplumda birbirleriyle anlaşmalarını kolaylaştırmakta, hem de birlik olma duygusunu güçlendirmektedir. Türkçenin değerli düşünce adamlarından Ziya Gökalp de dilin birleştirici gücünü “Türklüğün vicdanı bir, dîni bir, vatanı bir; fakat hepsi ayrılır, olmazsa lisânı bir. ” dizeleriyle anlatmıştır. Dilin bu gücünü ortaya çıkaran, insanların yüzyıllar boyu bir nesneyi anlatmak için aynı sözcükleri kullanması, yaşadıkları olaylar karşısında benzer tepkiler vermesi ve ortak bir geçmişe sahip olmasıdır. Bu ortak geçmişin anlatımı ve gelecek kuşaklara aktarımı haliyle dil sayesinde olmuştur. Tam da bu noktadan hareketle atalarımızın yaşam tecrübelerini, ortak geçmişimizin bugün bile kaybolmayan izlerini, somut olmayan kültürel mirâsımızın aktarımını sağlayan en önemli taşıyıcılardan biri de hiç şüphesiz sözcüklerdir.

Dursun Ali Akinet'in *Yolun Sonu Görünüyor Halil İbrahim* adlı kitabındaki bazı şiirlerinde yöresel sözcük kullanımına rastlamaktayız. Bu şiirlerde kullanılan bazı sözcükler genel kullanımının aksine yöreye özgü kullanımlarıyla dikkat çekmektedirler. Şiirlerde yer alan bu sözcükler yöresel karşılıkları ile kullanılıp, değişime uğramaktadırlar. Bu çalışmada yöresel değişime uğrayan sözcüklerin Türkiye Türkçesi ile kullanımları ve cümleye kattıkları anlamlar verilmiştir.

Anahtar Kelimeler ; Dursun Ali Akinet, yöresel sözcük, Ordu, Fatsa, şiir